

Brașov, 17 August v.

Șovinistii unguri sunt necorigibili.

Li-se spune în toate chipurile și în toate tonurile, că Nemaghiarii țin cu ori-ce preț să se folosescă de limba lor maternă chiar și acolo, unde întemplerarea nenorocită ar fi adusă cu sine, ca să ia parte la conducerea unor afaceri împreună cu acest soi de șovinist unguri necorigibili. Cu toate acestea, nu e chip să se i facă să se înțeleagă ce e corect și cuviincios, necum să respecte dreptul altuia.

În astfel de împrejurări nu e mirare, decât raporturile dintre naționalitățile nemaghiare și dintre cei dela putere se înăspresc mereu și adeseori se dă puternică expresiune acestei înăspri de câte ori se ivesc casuri, în care dușmanii naționalităților găsesc cu cale a lovi în drepturile Nemaghiarilor, nerespectându-le nici limba nici naționalitatea.

Așa s'a întâmplat în zilele acestea în conventul districtual al superintendentei conf. augsb. de dincoace de Dunăre, de care se țin cinc șase seniorate slovaci și trei seniorate cu limbă mixtă, care și-a ținut adunarea în Pojun.

Cestiunea limbii a făcut, ca trei zile de-arândul să fie ședințele conventului furtunose, er în ședința din urmă ferberea să ajungă culmea.

Și nimeni altul n'a fost de vină decât dușmanii naționalităților nemaghiare, cari, încurajați prin regimul prigonirilor și nedreptăților, numit tizaist, nu mai respectă nici ei nici dreptul nici lege, și nu se lasă a fi conduși decât numai de sentimentul de ură în contra a totu ce nu e maghiar.

În conventul din vorbă, pre-

cum se pôte vedé din numărul senioratelor după limbă, membrii slovaci formeză majoritatea și prin urmare și limba de desbatere ar trebui să fie mai mult, cea slovacă, mai ales că nici un seniorat curat unguresc nu există în subintendența amintită.

Cu toate acestea, uneltele maghiarisărei, ca și cum s'ar fi găsit într'un convent unguresc, n'au vrut să țină sēmă de majoritatea membrilor slovaci, cari au stăruit din toate puterile și mai ales în ședința din urmă au intervenit cu totă energia să se facă desbaterile în limba slovacă, singură îndreptățită în prima liniă în acel convent.

Trebuie că s'au petrecut scene violente în sinul conventului, de vreme ce ședințele s'au ținut în cea mai mare parte cu ușile închise, așa că încă nu se scie nimic despre rezultatul luptei celei bărbătesci a Slovacilor pentru dreptul limbii lor.

Destul, că șovinistii unguri s'au ales și de astădată cu trista experiență, că nu se pôte înabuși vocea naționalităților prin nici un fel de ilegalități și presiuni, că praf și țerînă se alege de toate uneltirile de maghiarisare.

În „Budapesti Hirap” se plânge un Ungur despre Croați, „că înaintea lor nu e om mai urgent decât Maghiarul”.

Pôte fi acest trist fapt altă urmare, decât a încercărilor din trecut ale regimului unguresc și a șovinistilor unguri d'a propaga maghiarismul în Croația, — încercări cari au fost spulberate?

Dér o vorbă dice: Celu ce sēmă vântu, furtună eulege. De ani douăzeci vântu sēmă și guvernul și ceta șovinistă ungurescă, adă cu firma kulturegyletistă. Timpul ar fi, să pună ca-

pătă pornirilor celor nenorocite de maghiarisare, căci numai bine nu pôte aduce, și se înțelegă, că nici prin legi nedrepte, nici prin prigoniri și presiuni, nici prin forță și uneltiri nu se pôte înabuși limba și naționalitatea popoarelor nemaghiare, er a sădi ura și dușmănia între popoarele aceleși patrii, e o crimă.

DIN AFARĂ.

Nona lege militară francesă.

Telegrama, ce am fost primită la 15(27) August din Berlin, ne spune, că foile oficiose germane, provocându-se la reorganizarea armatei francesce, pledază pentru sporirea armatei germane; totodată se mai spune, că se vor cere parlamentului credite militare foarte mari.

În adevăr, noua lege militară francesă îngrijesce foarte mult pe cei din Berlin, căci prin ea se face cu puțință a ridica Franca armată în masse mari. Insași oficiosa „Kölnische Zeitung” mărturisesce, că această lege e un pas însemnat, care va avé grave urmări. Principiul legii e, că fiă-care cetățen destoinic are să fie soldat. Deja prin legea cea vechiă Franca, deși are cu 9 milioane locuitori mai puțin ca Germania, ridica cam totu atâta recruți ca Germania, așa că armata permanentă francesă întrecea pe a Germaniei cu 22,000 omeni (489,900 după bugetul pe 1889 față cu efectivul de pace germanu de 468,409 omeni.)

În viitor va recruta Franca cu 60,000 omeni mai mult, va forma deci mai mulți soldați și va spori și rezerva concediându-se o parte după serviciu de un an, pe când ceilalți vor servi trei ani. Franca deci în curend va fi pusă în pozițiune a dispune de masse de soldați instruiți mult mai mari, decât Germania. Se realizează deci idealul înarmării generale a poporului pentru războiul popoarelor, ce se va purta până la extrem.

Ridicarea în massă, ce în 1871 încercase a o imita Gambetta, se pregătesce acum după un plan bine stabilit. Nu masse neinstruate vor fi de aici înainte chemate la arme, ci soldați instruați în număr necunoscut până acum. Esențial e, că pentru aceste milioane de soldați s'au făcut pregătiri chiar în pace într'un mod nedobândit până acum de Germani, pentru ca să-i constituie în corpuri de trupe, în batalione, regimente, divisiuni, corpuri de armate și armate cu conducători și cu staturi majore. Deja acum posedă Franca mai multe cadre decât Germania și în pace armata ei e mult mai înavuită cu oficeri speciali, cari sunt în mare număr disponibil pentru conducerea formațiunilor celor nou.

Pregătiri militare sârbesci.

Ministrul sârbesc de război a ordonat, că toți călăreții celor două chemări și soldații de tren trebuie să fie provăduți cu caii necesari, ai lor proprii, respective cu cară și animale de tras, ca să fie în ori-ce vreme gata pentru o eventuală întrebuițare la exercițiile de arme. Totu așa medicii militari și soldații brutărilor militare au primită avisuri să fie gata pentru convocare. Cei din urmă au asemenea să fie chemați la serviciu pe 15 zile. Dispozițiunile acestea și altele de felul acesta luate în timpul din urmă, precum și articuli războinici ai diarelor din Belgrad și înarmările ce se dice, că le face Bulgaria, au produs mare neliniște în populațiune. Din cauza acestă ministrul de interne a publicat în foia oficială „Srpske Novine” o declarațiune, prin care se desminte ori-ce intențiune războinică a guvernului sârbesc, spunend că prin dispozițiunile ministrului de război se execută legea militară în ce privește exercițiile anuale de arme.

Cestiunea desarmării.

Pressa rusă se ocupă de șgomotele despre planul de desarmare și dă expresiune părerei, că nici pentru Rusia nici pentru Franca nu pôte fi vorba de

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(3)

Capitulul alu XVII-lea

și ceta de pe urmă din partea a VI-a a „Memoriului” lui Iosif Șterea Șulufiu, care se va publica mai târziu.

(Urmare.)

Intr'o di am pornit să cetesc inscripțiunile de pe numeroasele table comemorative, ce se află pe piramide, pe stânci, pe ziduri, pe bănci și alte locuri publice.

Unele erau dedicate spre aducere aminte pentru însănătoșarea respectivului și de a glorifica puterea vindecătoare a apei.

Am aflat inscripțiuni pline de spirit și foarte semnificative, în toate limbile Europei, numai românește nu.

Cum?! Se pôte ca pe acest pământ să nu fi călcată picioru de Român?

Pardon! acuma mi vine aminte, că am cetit în cetate, în strada principală pe o ferăstră, pe sticlă, tipărit românește cu litere mari: „Aici se schimbă galbini”.

Pe o bancă așezată în brădet, la locu foarte potrivit, stă scris în limba

maghiară: „Călătorule! odihnesce nițel aici, dér înainte d'a pleca mai departe, decât ești Maghiar, cugetă la patria ta și trimite-i din depărtare un suspin. 1859”.

Acest „1859” esplică totu.

În acel anu domnia absolutismul austriac în Ungaria; er inscripțiunea de pe tabla comemorativă trebuia tradusă în limba germană și subțernută poliției, pentru concesiune. Cine a cunoscut sistemul de pe acel timp, va scie, că trebuia să ai curagiu „de-a trimite un suspin patriei tale”.

Eram adăncit în cugete, când deodată se opresce înaintea mea unu domn bătrân, mă salută și-mi dice:

— Frumosu prospectu, nu-i așa domnule?

— Forțe frumosu; întreaga cetate se vede cu toate zidurile ei pompoze; dér cea mai frumoasă stradă e totuși acesta, vis-à-vis, în care se află templul jidovesc.

— Nu numai templul, ci întreaga stradă e jidovescă, cu toate palatele și grădinele ei.

— Cum se pôte?

— În tinerețele mele, în acea stradă de ambele laturi erau grajduri, pe ale

căror ferestri își scoteu mari cai frumoși muscălesci capetele. Pe acel timp domnii cei mari din Rusia veniau d'a dreptul cu trăsurile lor până aci și lasau forțe mulți bani între noi. Adă ne-au coplesit Jidovii cu totul totu. Nu mai putem trăi de ei. Ce e dreptu, ura în contra lor e teribilă, dér n'ajută ni micu. În zilele aceste s'a întâmplat eră o scenă hazliă: Unu Rabin mergea dela Aberg — care e două ore îndepărtat de cetate — pe înserate acasă. A intrat într'unul din locurile — eșitore, care se afla în apropierea drumului, în brădet. . . Unu studentu ștregaru, care mergea îndărătul densusului, a sărit acolo, a încuiat ușa și a fugit. Se dice că Rabinul striga ca din gura șerpelui: „Wai mir geschehen! Gott über die Welt!” A trebuit să stea mult acolo, căci astfel de excursiuni mari numai puțin întreprind, și de regulă dimineța.

— De cumva va fi avut noroc, ca să stea până de dimineță acolo, apoi s'a putut deprinde în strigătul de reclamă jidovesc, cu care și recomandă marfa: „Carniol und Wagenschmire; Diamant und Federwische; Fidibus und „Grojerkase. Alles echt und fein. Feine

„Waare gute Waare. Gott über die Welt! „Wai mir geschehen”!

Ce-i voia lui Dumneșu! Parcă e cestia jidovescă la ordinea zilei, ori cu cine vorbesc: Jidovii și eră Jidovii.

Am pornit mai departe. Deodată aud un riset cumplit, mă uit într'acolo și vedu mai mulți domni ședend pe o bancă; unul stetea în picioare înaintea lor și ceta dintr'unu diart germanu. Ridu de răsuna codrul.

— Cetesce încă odată, te rog, e pre frumoșă și nimerită poesiă, dise unul dintr'înși.

M'am oprit și eu și am cuprins locu în apropierea lor.

Domnul de mai înainte cetă d'a capo.

Era o poesiă plină de satiră și umor, într'unu diart din Praga, scrisă cu mult spirit; conținea rugăciunea Creștinismului către Dumneșu.

Creștinii se plâng amar în contra Jidovilor și rogă pe Dumneșu, ca să adune pe toți Jidovii, din întreaga lume, să-i ducă la Marea roșiă; să despice marea în două, precum a făcut, bagu sēmă, Moise, când i-a trecut pe Jidovii pe picioarele uscate, — și se-i bage pe toți acolo:

o desarmare, deoarece adevărata problemă a ligii de pace e aceea, de a constrânge pe Rusia și pe Franța să se mulțamească cu pierderea Bulgariei, respective a Alsației-Lotaringiei. „Novoje Vremja” scrie că, câtă vreme cestiunea balcanică nu se va regula în mod pacific, numai o pace înarmată e cu putință.

Cercetări domiciliare, arestări, confiscări de diare în Galiția.

În zilele trecute s'au făcut în Lemberg numeroase cercetări domiciliare, au fost arestați și dați pe mâna tribunalului scriitorii ruteni Franko și Fawlik, un învățător privat din Chiev, anume Degen, și două surori ale lui, studenții dela universitatea din Chiev Krystiakowski și Maszczyński, secretarul de cancelarie al reuniunii „Proswita”, Skorodynski, și preotul Kuziow. De asemenea în provincie s'au făcut numeroase cercetări domiciliare. Motivul nu e bine cunoscut. Unii vorbesc de uclerism socialist, alții cred că aci joacă rol și cestiunea rutenă. Cercetare domiciliară s'a făcut și la rutenii de ale deputatului din parlamentul austriac P. Ozarkiewicz. Diarele rutene „Czerwona Rus” și „Dilo” au fost de trei ori confiscate pentru articule, în care se vorbea despre plănuita predare a seminarului clerical ruten în mâinile Jesuiților și despre raporturile rutene. Amândouă diarele, în locul articulelor confiscate, au publicat în a doua ediție psalmi de pocăință în limba slavă biserică. Aceste ediții încă au fost confiscate.

SCRILE ȚILEI.

Prințesa Stefania în România. Indată ce Regina României se va întorce în țară, va merge în vizită la suveranii români prințesa Stefania, soția decedatului arhiduce Rudolf. Prințesa va sta în România vre-o 20 de zile, precum spune „Românul”.

Statutele „Reuniunii de cântări” a economilor gr. cat. din Șomcuta-mare au fost aprobate de ministerul ungaresc de interne.

O adunare a partidei populare săsești a fost convocată în Heli Dumineca trecută. Deputatul Iosef W. Filtsch vorbi despre situațiunea politică internă, critică reconstruirea ministerului, dela care încă nu se poate nimic bun aștepta, câtă vreme e Tisza în fruntea guvernului. De aceea nu e motiv de a

renunța la opozițiune partida populară săsească și deputații ei. Vorbitorul constată, că întreaga partidă e gata a se alipi unui guvern nou, care ar fi devotată progresului și dreptății, și ar fi dispusă să facă să înceteze gravaminele cele mai principale.

Pe liniile ferate ung. de stat se vor introduce, precum se vorbește, vagoane de durmită și de restaurațiune, dându-se la întreprinștorii privați.

Tămbălăul kossuthist a făcut fiasco și în Pesta și în Clușiu. Gură multă și trebă puțină. Câte-va steguri unguresci, câte-o ferăstră iluminată, o procesiune de câți-va inși pe strade, câte-va vorbiri, incidente și tulburări: asta-i tot ce s'a făcut pentru serbarea onomastice „dinasticului” Kossuth, care în 1848 a strigat: „Dinastia Habsburg-Lotaringia a încetat de a mai domni”. I-s'a trimis lui Kossuth o telegramă la Turin de cuprinsul: „Voia să te întorci numai în patria independentă, noi ne pregătim pentru primirea ta”. Această demonstrațiune antidinastică s'a făcut fără să fiă oprită de „dinasticul” guvern ungaresc.

Contrabandă de omeni. La 26 August se încercă Frideric Gebauer de aci, care a fost de repeți ori pedepsit de poliție pentru contrabandă de omeni, să treacă peste granița în România 6 calfe butnari, dăr o patrulă de gendarmieră l'a împedat. În contra lui Gebauer, care a fugit, s'a pornit pertrac-tare penală.

Ministrul român de resbelu va însărcina pe atașii militari români de pe lângă legațiunile din Viena și Paris să asiste la marele manevre ale armatelor austriace și franceze, care se vor face în Septembrie. Atașii români în aceste două orașe sunt: căpitanul Văsescu la Paris și maiorul Coandă la Viena, spune „Naționalul”.

Congresul oculiștilor în Paris. Dr. Crăncianu va pleca la Paris, ca să ia parte la congresul de oftalmologie ce se va ține în curând în capitala Franței. Va lua parte la acest congres din partea României și d-l Dr. Petrescu.

Cazacii la Prutu. Din Ungheni află „Românul”, că acolo în zilele din urmă o sotniă de Cazaci a făcut numeroase încercări pentru a trece Prutul înot. Cazacii de mai multe ori au trecut pe malul român și apoi imediat s'au întors.

Ghiarile „Kultur-egylet”-ului în Deva.

Deva, August 1889.

Dacă ărecui îi va trece vre-odată prin gând să facă psihologia omenilor, cărora le place să se razime de umbre și să se îmbete de frase frumoase dăr mincinos, noi îl sfătuim să nu se ostenească cercându cine scie pe unde prin lume și prin țară după astfel de pacienți, ci, decât e dela noi, să se așeze frumos într'un loc, ăr decât e străin, să vină numai în Ardél, Bănat și Țera-Ugurescă, să se pună la odichnă și să iee cu luare aminte la țintă în massă pe conducătorii de ađ ai poporului ungaresc, să le pândescă și observe bine toate mișcările lor așa numite „culturale” și politice, acestora să le facă observațiunile critice, și dăm rămasă, că pe tot rotogolul pământului nu și va găsi un mai bun pacient pentru ajungerea la strălucit succes în studiul său!

Cele ce le vom povesti mai la vale, ne vor sprijini această vorbă.

Pe ziua de 21 August n. a. c., primarul orașului Deva a convocat senatul orașenesc la o adunare generală extra-ordinară, sub cuvânt că e a se lua o „importantă și grabnică” hotărare. S'a întrunit senatul, ăr „grabnica și importantă” hotărare a stat în aceea, că primarul a adus la cunoștința senatului, că „Kultur-egylet”-ul din Clușiu, a făcut întrebarea, că nu cumva orașul Deva ar dori, ca el, Kultur-egylet-ul, să-și țină adunarea generală din ăstimp în centrul comitatului Huniădorei, în Deva?

Lucru firesc, că întrebarea acesta primarul nu o putea prezenta senatului numai așa singură ca o întrebare, ci ca să nu-i fiă urită, i-a dat de călăuză și o propunere a d-sale, că da, să se invite Kultur-egylet-ul a și țină la Deva adunarea.

Ăr apoi adresându-se senatului, l'a întrebat: Ce dicit d-văstră la acesta?

Ca răspuns la întrebare, s'a sculat d-lu avocat Francisă Hossu-Longin și a rostit cam următoarele:

„Onorată adunare generală! Eu, și dimpreună cu mine toți adevărații Români, cu totă dragostea și la toate ocașiunile sprijinim în mersul său ori-ce fel de reuniune, ce are de scop nefărit al activității sale înaintarea poporului; dreptă aceea salutăm cu plăcere toate întreprinderile de această natură, și nu ne codim a le da ajutorul posibil când ni-se cere. Aici însă avem de a face cu Kultur-egylet-ul. Ăr Kultur-egylet-ul e o societate mare, carea pte să aibă ori-ce fel de alte ținte, numai aceea de a propaga cultura maghiară, nu! E astăd indeobște cunoscut, că tendințele acestei reuniuni bat hotărât în aspirațiunile și în drepturile cultu-

rile ale celorlalte națiuni, ce constituie acest stat poliglot. Adevăratul său scop, precum s'a dovedit de nenumerate ori și în felul neîndolnic, nu este răspândirea culturii unguresci, ci sub masca acesta, scopul său este: sporirea la număr a rasei unguresci în proporțiune cu scărirea la număr a celorlalte naționalități.

„Este Kultur-egylet-ul o reuniune nu culturală, ci vedită politică, ăr ca a-tare eu, și dimpreună cu mine toți adevărații Români din Deva, nu dorim ca această reuniune să-și țină adunarea generală în orașul nostru și nu pot primi propunerea ce ni se face, din contră, doresc, ca în mijlocul nostru să nu vină până-i lumea! Imi pare rău, că trebuie să fac o astfel de declarațiune, dăr d-lu primar m'a constrins la acesta, punându pe tapet o cestiă de nică o însemnătate, pentru ceea ce și propun, ca să se ridice numai decât dela ordinea țilei.”

Vorbele d-lui Hossu n'au priit, se vede, prea tare membrilor din senat, cari sunt totodată și membri ai Kultur-egylet-ului, căci ele au pus în mișcare sângele în vinele d-lui inspector regesc de școle Ludovic Réthi și l'au îndemnat să se exprime cam astfel:

„D lor! Antevorbitorul e în o mare răcăire, când presupune despre Kultur-egylet, că ar fi urmărind scopuri ce bat în aspirațiunile culturale ale celorlalte naționalități dela noi, și în special că ar voi să ungriseze în țară. Din potrivă! Kultur-egylet-ul are sublimă menire de a lăți în cercuri cât se pte mai largă cultura maghiară, fără însă a se atinge de drepturile celorlalte națiuni. Apoi trebuie știut, că această reuniune e compusă din cei mai iluștri bărbați ai Ungariei; — de aici din mijlocul nostru încă sunt foarte mulți aceia, cari sunt membri ai Kultur-egylet-ului și noi am simțit deja îmbucurătoare efecte ale întreprinderilor aceluia, pentru ceea-ce în numele membrilor societății resping insinuarea rătăcioasă a antevorbitorului. Că Kultur-egylet-ul are cele mai nobile intențiuni, dovedesc și faptul, că însuși Maiestatea Sa, când cu petrecerea în Ardél, a primit deputațiunea Kultur-egylet-ului și s'a exprimat față de instituțiune în cuvinte binevoitoare. E Kultur-egylet-ul o reuniune sprijinită de chiar unii membri ai înaltei case domnitore. Dreptă aceea declară sus și tare de calumnia toate câte antevorbitorul le-a insinuat la adresa Kultur-egylet-ului.”

La acestea d-lu Hossu ca cel atins a dicit:

„Nu voi să răspund decât la cuvântul calumnia, și răspundând declară, că cele spuse de mine, departe de a fi nesce calumnii, sunt adevăruri dureroase recunoscute de totă lumea trăză. Decă calumnii sunt cele ce eu le-am dicit, atunci calumnii și minciuni sunt toate câte diarele maghiare le-au scris și le scriu când vorbesc fără fătărire despre scopurile Kultur-egylet-ului; — calumnii și minciuni sunt toate câte s'au spus și se spun în vorbirile ținute la adresa Kultur-egylet-ului

Und wenn sie sind drinne,
In der grossen Rinne,
Dann: klap zu!
Und die Menschheit hat Ruh!

Când am sosit în Hotel, unde avém cvartirul, ceilalți, cari de regulă prândiau acolo, mâncaseră. Cu mine la o masă prândia, primarul unui cerc din Viena, un fabricant de bumbac și un inginer din Gratz, toți trei ne înțelegem și bine ne petrecem.

Deodată aud un murmur în salon. Nemțiocele delamesele din Salon încep să strige: „Russinen, Russinen, die sind Russinen!”

Mă uită și eu cătră fundul salonului, unde priviau cu toții. Adecă ce era? Două dame sedeu la o masă și fumau con-amore.

Un domn chiamă un chelnăr și-i dicit în limba germană: „Du-te și spune damelor, că aici nu-i ertat să fumeze”. Chelnărul plcă, dăr când trece pe lângă mine, eu îi dicit:

— N'ai să faci de rușine pe acele dame.

— Eu n'ășu face, într'adevăr, bucos, — dăr m'au provocat anume, trebuie să o fac. Tocmai d'asupra capete-

loru aceluor dame este scris cu litere mari: „Fumatul e oprit”. Se vede că ele nu sciu nemșese.

— N'ai să le dicit nimic, s'ar rușina în fața atătoru ăspeți. Deșchide ferestrele din apropierea lor și ele se vor pricepe.

Elu a urmat întocmai. Damele s'au uitat în jur de sine, au chemat pe chelnăr și l'au întrebat în limba franceză:

— Aici nu se fumază?

— Nu.

— Ei bine, n'am știut.

Apoi s'au sculat dela masă, au aruncat țigările pe ferăstră afară și au eșit d'alungul salonului printre două șiruri de mese, cu capul ridicat și cu pași siguri.

Erau două dame brune, una cam de 50, cealaltă cam de 25 ani, îmbrăcate modern, cu gust și cu multe briliante.

— Fôrte bine făcuși, imi dicit primarul, că l'ai împedat pe chelnăr; omenii aceștia sunt într'adevăr pre aroganți.

În ziua următoare, damele acelea s'au pus la o mesă în apropierea intrărei, nu departe de noi. Deodată intră

un domn negricios, de statură mijlocie și merge spre acele dame.

— Ah! domnule Colonel, ađi nu ne-ai însoțit în excursiunile noastre, dicit dăma cea mai de vârstă, în frumoasa limbă a Bucuresenilor.

— Mă pardonăți, dăr nu mi-a fost cu putință. Am avut să răspund la o depeșă ce o primii.

Auđind eu acestea, m'am bucurat, că l'am împedat pe chelnăr, d'a le face de rușine.

Sub durata prândului, intră vr'o 7 tineri și se puseră la masa noastră.

Dintre ei am cunoscut pe 3 inși. Erau acei tineri spanioli, cari în anul premergător au cântat aici în Sibiu în teatru. Ceilalți erau Francezi. Conversau în limba franceză.

Aceștia făcu parte dintr'o societate de 10 tineri și două domnișore, cari se produc prin grădină în cântat.

Unul dintre ei, care sedea în capul mesei, în apropierea damelor române, trăgea cu urechea într'acolo, ca să audă ce vorbesc.

— Ce limbă vorbesc damele cu acel domn? întrebă el pe vecinul său.

— Mi-se pare că în limba italiană;

dăr ătă că vinu camerații noștri, ei sunt Italieni, o să ne spună dănsii.

Alți trei tineri se apropiară de masă împreună cu două domnișore tinere și fôrte frumoșe.

— Ce limbă vorbesc damele cu acel domn? întrebă tinerul curios.

Unul dintre cei intrați, oprindu-se pe loc, se uită în partea aceea, ascultă nișel, apoi dicit:

— În limba italiană.

— Atăta sciam și noi, deși nu suntem Italieni ca tine; dăr în ce dialect?

— Ei! în munții noștri sunt o mulțime de dialecte. Cine să le scie pe toate și care de unde e, — răspuse el, apoi se aședă la masă.

Acuma să-mi mai vină cineva și să-mi contesteze latinitatea limbei românești.

Intr'o sēră, acești tineri cântară o doină spaniolă; să jur pe sânta cruce, că-i doină ardelenescă:

N'am nică pâne, n'am nică sare,
Tote le-au dus darea mare,
Darea mare ce m'apasă,
De și sufletu-mi mai iēsă etc.

(Va urma).

cu diverse ocaziuni sărbătorești; — în sferă științifică și minciună sunt toate câte însuși d-lă inspector de școle Rethi în mai multe rânduri le-a mărturisit cu graiul și în scris despre tendințele Kultur-egylet-ului!¹⁴

Dér adunarea generală compusă din 8 maghiari „neoși” (mai înainte jidovi și armeni) și 3 Români, cu majoritate de voturi a hotărât, firesc, că ba da, să se invite jupânul Kultur-egylet a'și ține adunarea la Deva.

Când apoi s'a discutat întrebarea, că în ce fel să se facă invitarea, în scris, ori prin deputațiune, ori cum? d-lă Kénosi Sandor Jozsef, notarul public de aici, carele multe sute și mii îndesă în busonarele sale de pe spatele acelor Români, pe cari vrea să i unguriseze (căci nota-bene, d-sa e agentul principal al reuniunii în Deva), s'a sculat și a spus: că nu e lipsă să se pripescă cu alegerea formei de invitare, deoarece e întrebare, dacă va veni ori nu Kultur-egylet-ului într'un loc, unde se ridică în potruva lui și voce dușmănoasă și nu e primită cu unanimitate!

Aici nu seiu luat-l'a pe d-lă notari gura pe dinainte, ori d-sa crede lumea asta mai prăstă decât cum e, dér prin cele ce le-a spus d-lui a ridicat-o perdea, în dosul căreia se pot vedea foarte multe și interesante lucruri, — ne-a făcut și mărturisire prețioasă.

Și anume întâiu ne dă puținta de a înțelege pentru- ce d-lă primar al Devei a chemat senatul orășenesc la o adunare generală extraordinară, și încă tocmai acum pe timpul acestor călduri potopitoare, când oamenii ne mai putându-le suferi făcă ce pot și se ducă care 'ncătrău pe la băi pentru mai comodă omorie de vreme, — ér în această adunare pune la ordinea zilei chestia cu invitarea Kultur-egyletului.

Trebuie să fi foarte scurtă la vedere pentru ca să nu poț numai decât cunoșce, că primarul în înțelegere cu ceilalți kultur-egyletiști din locu au făcută această amăgiță de nădejdea, că Români, fiă că le va fi pre cald, fiă că nu voru fi pe acasă, nu o să se infățiseze în adunare, și astfel apoi, acolo fiindu numai ei de ei, la largul lor, să aducă în unanimitate hotărîrea de a se invita Kultur-egylet-ului să'și țină adunarea în Deva, ca apoi pe temelul acestui fapt al unanimității să pôtă d-lor trîmbița în lume și în țeră, că étă comitatul Hunedorei e deja maghiarizat, fiindcă în senatul orașului Deva, în care se află și trei membri Români, nu s'a ridicat nici o voce în potruva invitării Kultur-egyletului!

O, câtă le place omenilor acestora să se razime de umbre și să se imbecite de frumșea fraselor, fiă ele apoi și gôle și mincinose! Noi suntem mai mult ca siguri, că de cumva în adunarea pomenitalui senat nu se ridică și vocea potrivnică a unui Român, în timp de câteva zile toate diarele maghiare, începîndu dela codița codițelor patriotice „Hunyad” și până la mai marii mai marilor „Nemzet” și „Pester Lloyd”, aru fi fostu pline cu „neasteptata și neprețuită îmbucurătorea seire”, că comitatul Hunedorei e deja binișor maghiarizat; dovadă faptul că în senatul orașului Deva, centrul acestui comitat, nu s'a ridicat nici o voce potrivnică invitării Kultur-egyletului, și fiă-care țiar și-aru fi aședat înaintea redacțiunii câte 101 tunuri, pe cari le-ar fi descărcat ca salve în onorea jupânului dela Clușiu.

De omeni mai curioși și mai unici în felul lor, ca concetățenii noștri unguri șovinisti, nu scim unde te-ai mai puté impedece. Căci să punem casul, că la această adunare generală extraordinară, conchemată în pripă și pe vremea căldurilor caniculare — nu s'a ridicat nici un Român, care să producă tonul disarmonic în senat, și astfel ei, kultur-egylet-istii, ar fi isbutit ca cu votu unanim să se invite pe jupânul din Clușiu la ospet în Deva. și ar fi umplut și foile unguresc cu îmbucurătorea

minciună despre ungurizarea comitatului Hunedorei, câtă vreme în realitate acestu comitat e totu acclășu, care era înainte cu decă de ani: unde să afi motivul real al bucuriei și veselei lor trîmbițări de triumf? Dora în faptul, că catorva kultur-egyletiști, membri în senatul orășenesc, le-ar fi succés prin o apucătură ore-care a ține o ședință, la carea neluând parte și Români, ei ar fi putut aduce ori-ce fel de hotărîre în unanimitate? Ér această însemnă ceva succés? După felul de cuprindere al infertilităților lor creeri — pôte.

„Faceți Unguri. Fericit din petri!” dîsesse unu poet ungur. Fericit poetu, căci ađi frații săi dau cu capul de tôte petrele, ca să facă din ele Unguri. Numai cătu nu scim decă și Arany, — căci pareni-se elu a đis — a înțeles ungurizarea așa cum frații săi șovinisti de ađi o înțelegu, adecă prin forță, lingușir și viclesugur.

La noi „liberalismul” unguresc și „înțelepciunea” cărmuirii a adus lucrul acolo, că, în locu să incurgă străinii, fug și indigenii din patriă.

Să răspundă, decă nu e așa, cei ce cu cădelnițele încercate de smirnă și tămăie tămăeăză țilnic pe părintele lor Tisza, precum și cei căroa le-a puat în capu ideia infertății și susținerii Kultur-egylet-ului, bagșemă pentru mai marea țariă a concordiei dintre cetățenii de sub „fericita” oblăduire tiszaiștă.

Ar trebui să înțelegă odată pentru totdeuna șovinisti, că acțiunea produce de-apururi reacțiune și că focu cu focu nu se pôte stinge! Altă rezultat nu voru ajunge, decătu că la totu pasul voru da cu capul de câte o nouă piatră numită fiasco.

Dér să revenim la vorbă cu domni, cari ne-au dat îndemnul la scrierea acestor sciri...

O dîce inspectorul regesc de școle L. Rethi, — o dîce tötă țiaristica maghiară când are poftă de a spune ne-devărul, — și o dîce tötă suflarea șovinistă unguresc, când e cuprinsă de aceeași poftă, o dîce toți și tôte și totdeuna, că jupânul dela Clușiu, Dóme feresce, să aibă elu de gându ungurizarea Românilor, Sasilor și a tuturor Nema-ghiarilor, ci că singurul său scop adevărat e răspândirea „culturei” unguresc.

La această observăm, că însuși d-lă inspector reg. de școle și toți căți vorbesc ca d-sa, nu-și facu credeu din aceea ce mărturisesc. Căci cum să credu eu, că ei, kultur-egyletiștii, nu au scop să unguriseze, când am date sigure înaintea ochilor, că acei domni Unguri dela cărma școlei reale din Deva, cari sunt totodată și membri ai Kultur-egylet-ului, aduc la cunoștința publică, că în internatul acestei școli se află locu grațuit pentru atăția și atăția romano-catolic, pentru atăția și atăția reformați, și pentru doi Maghiari valachiași.

Care va să dîcă, eu, tînerul român, decă sunt sărac și voescu să fiu primit grațuit în internatul acestei școli, ce s'a ridicat de altcum și cu ban românesc, am să mă presintu la direcțiune și să stau înainte cu minciuna, că étă, eu, cutare, sciu bine, că moși strămoșilor mei au fostu Unguri, deși părinții mei sunt Români curați: eu voescu să mă întorc în sinul națiunii unguresc, — primiți-mé în internat! Și se primesce.

Intrebăm acum: E această răspândire de cultură? E lucru necinstit domnilor șovinisti! E apucătură nedemă!

Căci cultura ungurescă ori neungurescă, pe care o voiu primi eu ca ascultător al claselor reale, trecut dela românismu, o potu primi în aceeași măsură și formă și ca român!

Er aceea sumedenia de omeni, cari prin astfel de nevrednice mijloce se străducesc a-și mări numărul, decă se mai constituie și într'o reuniune pentru ajungerea mai îngrabă la multă aflată țintă, — n'au drept să dîcă despre sine-și, că formeză o reuniune culturală,

și e o batjocură pentru frumosul nume de „cultură”, că se aplică la adresa unei societăți politice și mascate ca cea din Clușiu.

Vrednică e această reuniune să o pățescă peste totu locul așa cum a pățit-o la Deva, unde pe întunec și pe fușiș virându-și ghiarele, s'a aflat unu ghimpe care i-le-a împunsu, încătă a trebuit să se tragă înapoi cu ele sangerate. Dér chiar de nu se sângeră, noi totu nu avém să ne supărăm nu sciu cum, căci, cum am đis, tötă isbenda le-ar fi fostu într'aceea, că puté pune în circulațiune mai multu cu o minciună, că Români din comitatul Hunedorei totu Români ar fi rămasu precum sunt și voru fi. E bine însă, că câtă numai se pôte, să le zădărnicești ori-ce străduință de a da lumii despre noi fiă și măcaru numai vești mincinose despre noi, — pentru ceea-ce dîcemu:

Români! Faceți peste totu locul, decă se pôte în mare, aceea ce domnul Hossu mână în mână cu stimații d-sale tovarăși de luptă facu la Deva în micu; ridicăți-vé cu hotărîre graiurile vóstre în adunările consiliilor comunale și orășenesc, în congregațiunile comitatelor, și pretutinden unde numai vi-se dá prileju, în potruva speculanților politici; puneți umér la umér, — și turbatoru valur vrășmașe, pornite și mánate înainte cu multă furiă de volbura meghiarismului, împotriviți pepturile vóstre hotărîte, ca isbindu-se de ele, să recadă sfărîmate!

De altcum, noi n'avém decât să le mulțămim dușmanilor noștri, pentru serviciul ce ni-lă facu, căci ne arată cu degetul tôte lăpădăturile și ne trigaiurile ce s'ar afla în sinul neamului nostru și ne mântuesc de ele, ca cu atăt mai tare adevărații Români să ne strîngem rîndurile cu indoită vigóre și doru de puternică viață românescă.

Tocmai pe când se încheem această scrisore, aflăm, că jupânul din poveste își va ține adunarea s'a generală est-anu la Gherla. Ventoșele ne-au curățit de elu.

Telegr. part. a „Gaz. Trans.”.

Făgărășu, 29 Augustu. Adunarea generală a „Asociațiunii Transilvaniei” s'a încheiatu aseră. S'au alesu: Președinte Barițiu, Vice-președinte Archimandritul Pușcariu, Secretaru I. Ioan Popescu, Secretaru II. Dr. Crișianu. Comitatul a fostu realesu, cu puțină modificare. Adunarea a votat 1000 fl. pentru încuragiarea literaturii populare.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”.

(Serviciul biuroului de coresp. din Pesta.)

Pesta, 29 Augustu. Șahul Persiei s'a despărțit la gară forte cordial de Arhiducele Iosif și de miniștri. La 9¹/₂ a plecatu.

Parisu, 29 Augustu. Președintele Carnot a scrisu decretul, prin care se subscrie alegerile pe ția de 22 Septemvre.

Sofia, 29 Augustu. Episcopul grecesc din Varna a primitu avizul să părăsescă în timp de trei zile Bulgaria, căci în casu contrar va fi isgonit din țeră. Motivul a această măsură e datu ațitările episcopului la alegerea comitetului bisericesc.

Berlinu, 29 Augustu. Importul porcilor din Austro-Ungaria s'a permis de cancelarul imperiului cu condițiunea, ca imediat să fiă ucși.

Petersburgu, 29 Augustu. Cășatoria prințului Leuchtenberg cu princesa Anastasia de Muntenegru s'a săvêșit er într'unu cercu forte restrînsu.

DIVERSE.

Vérsta omenilor înainte de potopu.

Unu țiar francesu scrie: Din bibliă aflăm, că omenii au trăit înainte de potopu cu sutele de ani. Așa d. e. se spune, că Methusalem a trăit numai 969 de ani. De altă parte totu în bibliă găsim pasagiul următor: „Și Domnul a đis.. zilele omului sunt o sută și două-decă de ani.” Cum rămâne atunci cu sutele de ani ale lui Methusalem? Étă cum stă, la traducerea din limba ebraică a biblii s'au făcut greșeli în ceea ce privesce cifrele. Acesta se pôte dovedi forte ușor. Reese din scrierile ebraice, că la epoca când s'a scrisu bibliă, sistemul numeric al Ebreilor era atăt de primitiv, încătă numerii, care însemnau mai multe sume, nu se puteau esprima decât prin repetițiun șeu parafrază. Așa d. e. numărul 900 nu s'ar fi putut esprima nici în vorbe nici în cifre în modul cum îl esprimăm noi acum. Aici s'au încurcat traducătorii biblii. Numerile cu o singură sută le-au descifratu corect, așa că acesta a făcutu să nu vadă greșelile ce făceau când ajungea la numerii cu mai multe sutimi. Écă o probă despre cele ce afirmăm. Versu 3 din „Genesă” [Bibliă] este tradus în modu corect în chipul următor: „Și a trăit Adamu 230 de ani.” Versu 5 însă s'a tradus în modul următor: „Și zilele, care le-a trăit Adamu, au fostu 9 sute și 30 de ani.” Acesta traducțiune este greșită decă s'ar fi tradus versu 3 totu cum s'a tradus și versu 5, ar fi trebuit să se dîcă că: „Adamu a trăit 30 de sute de ani, ér nu 130 de ani.” Trei-decă de sute de ani era însă o cifră pre mare, ca să se pôtă admite ca vérsta unui om, și recunoscându-se greșela ce făcea, s'a tradus exactu cu 130 de ani. Versu 5 tradus greșit trebuie însă în modu consequent să se traducă în modul următor: „Și zilele câtă a trăit Adamu au fostu 130 de ani și 9 ani.” Făcându-se în chipul acesta rectificări în traducerea cifrelor din bibliă, se reduce în modu considerabil vérsta patriarhilor, cari au trăit înainte de potopu. Așa au trăit:

	după textul originalu al biblii	după textul tradus.
Adamu	numai 139 ani în locu de 930 ani	
Seth	121 " " " 912 "	
Methusalem	124 " " " 969 "	
Noe	159 " " " 950 "	

Cursul pieței Brașov

din 29 Augustu st. n. 1889.

Banote românesc	Cump.	9.42	Vénd.	9.45
Argintu românesc	-	9.38	-	9.41
Napoleon-d'ori	-	9.43	-	9.46
Lire turcesc	-	10.68	-	10.74
Imperial	-	9.68	-	9.74
Galbin	-	5.60	-	5.63
Seris. fonc. „Albina” 6%	-	102.—	-	—
„ ” 5%	-	98.59	-	99.—
Ruble rusesc	-	1.22—	-	1.23—
Mărc germane	-	58.—	-	58.25

Cursul la bursa de Viena

din 28 Augustu st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	-	-	99.80
Renta de hărtă 5%	-	-	-	94.60
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	-	-	-	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	-	-	112.20
Bonuri rurale ungare	-	-	-	104.70
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	104.70
Bonuri rurale Banat-Timișu	-	-	-	104.70
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	104.70
Bonuri rurale silvane	-	-	-	104.70
Bonuri croato-slavone	-	-	-	105.—
Renta de hărtă austriac	-	-	-	83.50
Renta de argint austriac	-	-	-	84.95
Renta de aur austriac	-	-	-	109.90
Losuri din 1860	-	-	-	138.25
Acțiunile băncei austro-ungare	-	-	-	96.50
Acțiunile băncei de credit ung.	-	-	-	316.50
Acțiunile băncei de credit austr.	-	-	-	305.40
Galben împărătesc	-	-	-	9.46
Napoleon-d'ori	-	-	-	58.20
Mărc 100 imp. germane	-	-	-	119.25
Londra 10 Livres sterlinge	-	-	-	99.35

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

„ALBINA“ 85,13

Institutul de credit și de economii FILIALA BRAȘOVŪ

Amanetază hârtii de valoare

ȘI DE CELEA ROMĂNEȘCI

până la 85% din valoarea lor după cursul de zi, și anume cu interese de

6% decă suma împrumutului trece peste v. a. fl. 1000.

6 1/2% decă suma împrumutului este sub v. a. fl. 1000.

Informațiuni mai de aproape se pot lua zilnic în biroulul institutului, piața No. 90, dela 8—2 ore d. p.

Avisul d-loru abonati

Rugam pe d-nii abonati ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarulu nostru până acuma.

Totodată facem cunoscutu tuturor D-loru abonati, că mai avem din anii trecuti numerii pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Concursu repetitu.

Nr. 264—1889.

Pentru ocuparea unui postu de invetatoru la școla civilă de fete cu internatu a „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, prin acesta se escrie concursu nou cu terminulu până la 15 Septemvire n. anulă curentă.

Doritorii de a ocupa acestu postu au să presente următoarele documente:

- a) atestatū de botezū;
b) documente despre cualificațiunea cerută prin legea statului (§. 103 art. de lege XXXVIII din 1868) pentru ocuparea de posturi de invetatoru la școlele civile;
c) o arătare în scrisu despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum;
d) arătarea specialității pentru care suntū pregătiți cu deosebire, și
e) fiindū limba română limba de propunere, să dovedescă, că posedū perfectū limba română în vorbire și în scriere.

Concurentulū alesū se obligă a propune până la maximum de 30 ore pe săptămână.

Cu postulū, ce este de a se ocupa suntū împreunate următoarele beneficii:

- a) salariu anualū de 700 fl. v. a.
b) bani de cvartirū 150 fl. v. a. pe anul.

În lipsa de concurenți deplinū cualificați de parte bărbătescă, comitetulū își rezervă a reflecta și pentru acestu postu la concurenți de parte femeiască cu cualificațiunea cerută prin legea statului.

Din ședința comitetului „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, ținută în Sibiu la 22 Augustū 1889.

G. Barițiu,

președinte.

146,3—1

Dr. I. Crișianu,

secretariu II.

A. Plecarea postelor.

- a) Dela Brașovū la Reșnovū-Zernesci-Branū: 12 ore 30 m. după amezu
b) „ „ „ Zizinū: 4 ore după amezu.
c) „ „ „ în Sécuime [S Georgi]: 1 oră 30 minute noptea.
d) „ „ „ la Făgărașū: 4 ore dimineața.
e) „ „ „ la Săcele: 4 ore dimineața.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilū din 1 Iunie 1889.

Table with multiple columns showing train routes (Budapesta-Fredalū, Predalū-Budapesta, B.-Pesta-Aradū-Teiuș, etc.) and departure times for various stations like Viena, Brașovū, Sibiu, etc.

Notă: Numerii încuadrați cu linii grōse însemnăză orele de nopte.